

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. március 24.
(OR. en)

7348/1/17
REV 1

POLGEN 28
POLMAR 2
COMAR 9
AGRI 144
CLIMA 62
ENV 261
PECHE 107
RELEX 238
TRANS 113

FELJEGYZÉS

Küldi:	az „elnökség barátai” csoport (Integrált tengerpolitika)
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Tervezet – A Tanács következtetései – „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend”

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című tanácsi következtetéstervezetet.

TERVEZET – A Tanács következtetései

„Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend”

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TEKINTETTEL:

- az Európai Tanács 2007. június 21–22-i ülésének elnökségi következtetéseire¹,
- az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról szóló, 2007. október 10-i bizottsági közleményre és az ahhoz kapcsolódó cselekvési tervre²,
- az Európai Tanács 2007. december 14-i ülésének elnökségi következtetéseire³,
- az integrált uniós tengerpolitika nemzetközi dimenziójának fejlesztéséről szóló, 2009. október 15-i bizottsági közleményre⁴,
- az integrált uniós tengerpolitika eredményeiről szóló, 2009. október 15-i bizottsági helyzetjelentésre és az uniós integrált tengerpolitika terén elért eredményekről szóló, 2012. szeptember 11-i bizottsági jelentésre⁵,
- a tengerfelügyelet integrációjáról szóló, 2009. november 17-i és 2011. május 23-i tanácsi következtetésekre⁶,
- a „Kék növekedés: A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című, 2012. szeptember 13-i bizottsági közleményre⁷,

¹ 11177/1/07 REV 1.

² 14631/07.

³ 16616/07.

⁴ 14360/09.

⁵ 14363/09 és 13715/12.

⁶ 15176/2/09 REV 2 és 9250/11.

⁷ 13908/12.

- az integrált tengerpolitikáért felelős európai miniszterek és az Európai Bizottság által 2012. október 8-án Limassolban elfogadott, a növekedést és foglalkoztatást célzó tengerészeti és tengerhasznosítási menetrendről szóló nyilatkozatra⁸,
- a makroregionális stratégiák hozzáadott értékéről szóló, 2013. október 22-i tanácsi következtetésekre⁹,
- az integrált tengerpolitikáról szóló, 2008. decemberi, 2009. november 16-i, 2010. június 14-i, 2011. december 19-i, 2012. december 11-i, 2013. június 25-i és 2014. június 24-i tanácsi következtetésekre¹⁰, melyekben megállapítást nyert, hogy erősebb nemzetközi óceánirányításra van szükség,
- az EU, az USA és Kanada közötti atlanti-óceáni kutatási szövetségről szóló, 2013. május 24-i galwayi nyilatkozatra¹¹,
- a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹²,
- az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és az Európai Bizottság „A nyitott és biztonságos globális tengeri terület megteremtése: az Európai Unió tengerbiztonsági stratégiájának elemei” című, 2014. március 6-i közös közleményére¹³,
- a Biológiai Sokféleség Egyezményről szóló, 2016. október 17-i tanácsi következtetésekre¹⁴,
- a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken a tengeri biológiai sokféleség megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő, jogilag kötelező erejű nemzetközi okmány szövegtervezetének elemeiről szóló, az Európai Unió nevében folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról szóló, 2016. március 15-i tanácsi határozatra¹⁵,

⁸ DS 1594/2/12 REV 2.

⁹ 14926/13 + ADD 1.

¹⁰ 16503/1/08 REV 1, 15175/1/09 REV 1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR 1, 10790/13 és 11204/14.

¹¹ 9429/1/13 REV 1.

¹² HL L 257., 2014.8.28., 135. o.

¹³ 7537/14.

¹⁴ 13398/16.

¹⁵ 6862/16.

- az Európai Unió 2014. június 24-én elfogadott tengerhajózási biztonsági stratégiájára¹⁶,
- „Az Európai Unió Északi-sarkvidékre vonatkozó integrált politikája” című, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szánt, 2016. április 27-i közös közleményre¹⁷,
- az Északi-sarkvidékről szóló, 2016. június 20-i tanácsi következtetésekre¹⁸,
- „Az anyagkörforgás megvalósítása – a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv” című, 2016. június 20-i tanácsi következtetésekre¹⁹,
- az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozó globális stratégiára²⁰,
- az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájának a biztonság és védelem területén történő végrehajtásáról szóló, 2016. november 14-i tanácsi következtetésekre²¹,
- „A következő lépések Európa fenntartható jövőjéért: Európai fellépés a fenntarthatóságért” című, 2016. november 22-i bizottsági közleményre²²,
- az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és az Európai Bizottság „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című, 2016. november 10-i közös közleményére²³,

¹⁶ 11205/14.
¹⁷ 8408/16.
¹⁸ 10400/16.
¹⁹ 10518/16.
²⁰ 10715/16.
²¹ 14149/16.
²² 14774/16 + ADD 1.
²³ 14332/16 + ADD 1.

1. ÜDVÖZLI az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az Európai Bizottságnak a nemzetközi óceánpolitikai irányításról szóló közös közleményét mint olyan időszerű és fontos dokumentumot, amely hozzájárul egy koherens, ágazatközi és szabályalapú nemzetközi megközelítés kialakításához, valamint az óceánokkal kapcsolatos uniós szakpolitikák belső és külső dimenziója közötti koordináció és együttműködés javításához, az óceánok megőrzésének biztosítása, valamint annak szavatolása érdekében, hogy az óceánok biztonságosak és védettek legyenek, a kiaknázásuk és a velük való gazdálkodás pedig fenntartható módon történjen;
2. EMLÉKEZTET az óceánok alapvető fontosságára a földi élet, a fenntartható fejlődés, a foglalkoztatás és az innováció szempontjából; HANGSÚLYOZZA, hogy az óceánok egyre nagyobb terhelésnek vannak kitéve többek között az éghajlatváltozás, az elsavasodás, az eutrofizáció, a biológiai sokféleség csökkenése, a szennyezés, a túlhalászat és az illegális tevékenységek miatt, és ÚGY VÉLI, hogy az EU-nak és tagállamainak fokozniuk kell azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja az óceánok és a tengerek védelme az említett terhelések kedvezőtlen következményeivel és hatásaival szemben, különösen az óceánok és az azokban található erőforrások védelmének és fenntartható hasznosításának előmozdításával, az éghajlatváltozás mérséklésével és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodással kapcsolatos kapacitások kialakításával, a tagállamok felségvizein a tengeri ökoszisztémák védelmével, valamint a tengerszennyezés minden formájának, mindenekelőtt a szárazföldi tevékenységekre visszavezethető tengerszennyezésnek a csökkentésével; EMLÉKEZTET arra, hogy az integrált tengerpolitika környezetvédelmi pillérét a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv alkotja;
3. tekintettel arra, hogy a tagállamok az EU-val együtt a Föld óceánjai területének több mint 10 %-a felett rendelkeznek joghatósággal, arra ÖSZTÖNZI a tagállamokat, hogy továbbra is töltsenek be globális vezető szerepet a nemzetközi óceánpolitikai irányítás megerősítésében, teljesítsék az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó, egyetemes fenntartható fejlesztési menetrendjének az óceánokkal kapcsolatos célkitűzését (14. fenntartható fejlesztési cél), valamint járuljanak hozzá a fenntartható kék növekedéshez és a tengerhajózási biztonsághoz. Az óceáni erőforrások felelős felhasználóiként az EU-nak és tagállamainak az óceánhasznosítás szabályozására vonatkozó fenntartható és integrált megközelítés kialakítása során építeniük kell a korábban, különösen a fenntartható fejlesztéshez hozzájáruló szakpolitikáik és az integrált tengerpolitika keretében szerzett tapasztalataikra; ezzel összefüggésben EMLÉKEZTET a legkülső régióknak és a tengerentúli országoknak és területeknek az óceánokkal kapcsolatos szerepére, befolyására és sajátos jellemzőire;

I. Jogi keret

4. MEGERŐSÍTVE, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye meghatározza azt a jogi keretet, amelyen belül az óceánokon és tengereken zajló valamennyi tevékenységet folytatni kell, és amely a tengeri ágazaton belüli nemzeti, regionális és globális intézkedések és együttműködés alapjaként stratégiai jelentőséggel bír, és HANGSÚLYOZVA, hogy az óceánokon és tengereken zajló valamennyi tevékenységnek – köztük az integrált tengerpolitika keretébe tartozóknak is – összhangban kell állniuk a szerződésekkel, valamint az ENSZ Tengerjogi Egyezményében meghatározott jogi kerettel, EMLÉKEZTET az ENSZ Tengerjogi Egyezményének egyetemes és egységes jellegére, és KIEMELI, hogy a nemzetközi óceánpolitikai irányítás erősítését célzó intézkedéseknek az ENSZ Tengerjogi Egyezménye, valamint a regionális tengeri egyezmények, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, a vonatkozó többoldalú környezetvédelmi megállapodások és más érintett nemzetközi eszközök által meghatározott jogi kereten kell alapulniuk;
5. ISMÉTELTEN hangsúlyozza, hogy támogatja az ENSZ-ben zajló munkát, amelynek célja, hogy új, jogilag kötelező erejű végrehajtási megállapodás jöjjön létre az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról; EMLÉKEZTET a 2016. március 22-én elfogadott tanácsi határozatra²⁴; FELHÍVJA az ENSZ Közgyűlést, hogy még a 72. ülészak vége előtt határozzon kormányközi konferencia összehívásáról²⁵ egy, az ENSZ Tengerjogi Egyezményének keretébe tartozó, jogilag kötelező erejű nemzetközi okmány megszövegezése érdekében;
6. ÜDVÖZLI a Bizottság az iránti elkötelezettségét, hogy olyan intézkedéseket terjesszen elő, amelyek támogatják a meglévő regionális halászati gazdálkodási szervezeteket és növelik a hatékonyságukat, illetve adott esetben javítani tudják azok irányítását;

²⁴ A Tanács 2016. március 22-i (EU) 2016/455 határozata a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken a tengeri biológiai sokféleség megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő, jogilag kötelező erejű nemzetközi okmány szövegtervezetének elemeiről szóló, az Európai Unió nevében folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról.

²⁵ A kormányközi konferenciára az ENSZ égisze alatt kerülne sor, azzal a megbízással, hogy a résztvevők tárgyalásokat folytassanak egy olyan megállapodásra irányulóan, amely az ENSZ Tengerjogi Egyezménye azon rendelkezéseinek végrehajtására irányulna, amelyek a tengeri biológiai sokféleségnek a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken történő megőrzéséhez és fenntartható hasznosításához kapcsolódnak.

7. TISZTÁBAN VAN VELE, hogy – mindenekelőtt az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás keretei között – sürgős globális fellépésre van szükség ahhoz, hogy csökkentsük és megelőzzük az éghajlatváltozás által okozott jelentős kockázatokat, illetve a főként a globális tevékenységek által az Északi-sarkvidékre gyakorolt környezeti hatásokat; EMLÉKEZTET a 2016. június 20-án elfogadott következtetéseire²⁶; ÜDVÖZLI az EU részvételét egy olyan nemzetközi megállapodásra irányuló tárgyalásokban, amelynek célja, hogy a Jeges-tenger középső térségében megakadályozza a szabályozatlan halászatot;
8. FELHÍVJA a tagállamokat, hogy az egyenlő feltételek megteremtése érdekében fokozzák az óceánpolitikai irányítással kapcsolatos kulcsfontosságú globális és regionális jogi eszközök aláírására, ratifikálására és hatékony végrehajtására irányuló erőfeszítéseiket, a Bizottságot és a tagállamokat pedig ARRA KÉRI, hogy fokozottan törekedjenek az együttműködésnek – és annak részeként a bevált gyakorlatok megosztásának és a koordinációnak – a javítására a tenger- és óceánügyi kérdésekkel foglalkozó nemzetközi, regionális és ágazati szervezetek között; nagyobb erőfeszítéseket SÜRGET annak érdekében, hogy egyre egységesebb megközelítés jöhessen létre az óceánokkal összefüggő, az EU és az uniós tagállamok által kidolgozott politikák külső és belső vonatkozásai között, amibe a regionális stratégiákkal kialakított szinergiák fokozása is beletartozik;
9. HANGSÚLYOZZA, hogy a nemzeti joghatóság alá tartozó és az azon kívül eső területeken található tengerfenéki ásványkincsek feltárása és kiaknázása során azonosítani kell és meg kell előzni, illetve mérsékelni kell a lehetséges környezeti kockázatokat;

II. Szociális dimenzió

10. HANGSÚLYOZZA, hogy a tengeri szállítási, a turisztikai, a halászati és más kapcsolódó ágazatokban támogatni kell a munkahelyteremtést, és ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy a vonatkozó nemzetközi egyezmények, például az ILO 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezménye és a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló, 2007. évi egyezmény hatékony alkalmazásával egyenlő feltételeket kell előmozdítani a munkaerőpiacon, valamint biztosítani kell a tisztességes bánásmódot;

²⁶ 10172/1/16 REV 1.

III. Stratégiai keretek, partnerségek és együttműködés az EU-n belül és harmadik országokkal

11. EMLÉKEZTET az EU és a tagállamok az iránti elkötelezettségére, hogy mind az Unión belül, mind pedig az Unió kívül átfogó, következetes és holisztikus módon végrehajtják az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó, egyetemes fenntartható fejlesztési menetrendjét, ideértve az óceánok megőrzésére és fenntartható hasznosítására vonatkozóan meghatározott célt is (SDG14), szem előtt tartva mindeközben, hogy a fenntartható fejlesztési célok integráltak és egymástól elválaszthatatlanok; SZÁMÍT ARRA, hogy előre tudunk lépni egy olyan stratégiai megközelítés felé, amely Európában és a világban egyaránt képes megteremteni a fenntartható fejlődést; ELISMERI, hogy a regionális szintű együttműködés jelentős mértékben elősegítheti az SDG14 teljesítését;
12. EMLÉKEZTET az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozó globális stratégiában szereplő azon vállalásra, hogy az EU előmozdítja a szabályokon alapuló, jó tengerügyi irányítást; KÖTELEZETTSÉGET VÁLLAL arra, hogy az EU-nak és tagállamainak a harmadik országokkal és regionális szervezetekkel folytatott politikai párbeszédei keretében elő fogja mozdítani a tengeri viták békés rendezésének koncepcióját, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye szerinti vitarendezési mechanizmusokat, így a Nemzetközi Tengerjogi Bíróság és a Nemzetközi Bíróság igénybevételeének lehetőségét is, valamint elő fogja mozdítani az ENSZ Tengerjogi Egyezménye értelmében létrehozott vagy abban hivatkozott bíróságok és törvényszékek által hozott határozatok maradéktalan végrehajtását;
13. ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy a globális óceánpolitikai irányítás javítása érdekében eseti alapon – a Szerződések vonatkozó eljárásaival összhangban – tegyen javaslatot a Tanácsnak olyan kezdeményezésekre, amelyek óceáni partnerségek kialakítását célozzák fontos nemzetközi partnerekkel, és ennek során támaszkodjon olyan, már meglévő kétoldalú együttműködési keretekre, mint például a halászati és tengerügyekről szóló magas szintű párbeszéd, valamint vegye figyelembe az EU globális stratégiájának a 21. századi globális kormányzással kapcsolatos prioritásait;
14. FELHÍVJA a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy használják fel fejlesztéspolitikájukat az óceánpolitikai irányítás, továbbá a biodiverzitás-megőrzés és -helyreállítás javításának előmozdítására és az ezekkel a területekkel kapcsolatos kapacitásépítésre, az óceánok terhelésének – ezen belül a kumulatív terhelésnek – a csökkentésére, valamint a nemzetközi szervezetekkel és más érintett partnerekkel és érdekelt felekkel együttműködésben a fenntartható kék gazdaságok és a fenntartható halászat kialakításának előmozdítására;

IV. Tengerhajózási biztonság

15. TÁMOGATJA minden olyan meglévő, releváns uniós és nemzetközi eszköz és operatív megoldás következetes alkalmazását és továbbfejlesztését, amely elősegíti az ágazatközi együttműködést, ideértve például a közös tengerfelügyeleti információmegosztási környezetet, az uniós tengeri információcsere-rendszert (SafeSeaNet), illetve más olyan integrált tengeri rendszereket és szolgáltatásokat, amelyek javítják az információk uniós és tagállami szintű megosztását; HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy a nemzeti hatóságok és a három ügynökség (Frontex, EMSA és EFCA) haladéktalanul megkezdjék az együttműködést egymással saját megbízatásuk keretei között, különösen abból a célból, hogy működésbe hozzák a legkorszerűbb technológián alapuló közös tengerfelügyeleti képességet. Ez hozzá fog járulni a felügyelet javulásához olyan területeken, mint például a Földközi-tenger közép- és keleti térsége;
16. ELISMERI az EU és tagállamai által az uniós tengerhajózási biztonsági stratégia és az ahhoz tartozó cselekvési terv végrehajtása terén, valamint az olyan regionális tengerhajózási stratégiák végrehajtása terén eddig tett előrelépést, mint például a Guineai-öbölhöz és az Afrika szarvához kapcsolódó stratégiák, amelyek célja a tengerhajózás biztonságát veszélyeztető fenyegetések és kockázatok csökkentése és kezelése, és ÖSZTÖNZI ezek folyamatos végrehajtását; EMLÉKEZTET arra, hogy az Európai Unió tengerhajózási biztonsági stratégiájára vonatkozó cselekvési terv ún. gördülő cselekvési terv, amelynek tekintetében előrehaladási értékelés és esetleges felülvizsgálat készül, hogy figyelembe lehessen venni a mindenkori fejleményeket és azokat a befejezett tevékenységeket, amelyek esetében már elérték az előírt célszámokat;

V. Éghajlatváltozás

17. ÜDVÖZLI a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek (IMO) a technikai együttműködés és a kapacitásépítés előmozdítására irányuló erőfeszítéseit, amivel a vonatkozó nemzetközi jogi eszközök hatékony végrehajtását és érvényesítését kívánja biztosítani, elsősorban az éghajlatváltozás mérséklését célzó EU–IMO kapacitásépítési projektek megvalósításával;

18. FELKÉRI a tagállamokat és a Bizottságot, hogy közös munkával tegyenek azért, hogy az IMO 2018-ban ambiciózus kezdeti stratégiát fogadhasson el a hajókból származó ÜHG-kibocsátások csökkentésére vonatkozóan, amelyben figyelembe veszi a Párizsi Megállapodásban foglalt, „jóval 2 °C alatti” célkitűzést, és amely olyan további rövid, közép- és hosszú távú intézkedéseket tartalmaz, amelyek célja, hogy meghatározzák a hajózási ágazat hozzájárulását az ÜHG-kibocsátások csökkentését célzó nemzetközi erőfeszítésekhez; e célból FELKÉRI a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vegyék fel a kapcsolatot harmadik országokkal és az ágazati szereplőkkel annak biztosítása érdekében, hogy 2018 tavaszán egy ambiciózus stratégiát lehessen elfogadni, továbbá támogassák a kapacitásépítést, ideértve a hajózási ágazat dekarbonizációjának előnyeit szemléltető kezdeményezéseket is, és mozdítsák elő a kutatást és a beruházásokat, hogy egyetlen ország se kerüljön hátrányba az éghajlatváltozás elleni küzdelem során;
19. KIEMELI, hogy az óceánok alapvető szerepet töltenek be a Föld éghajlati rendszerében, a tengeri és a parti ökoszisztémák pedig a földi élet feltételeinek fenntartásában azzal, hogy egy sor ökoszisztéma-szolgáltatást biztosítanak, ideértve a szén-dioxid tárolását és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését; továbbá HANGSÚLYOZZA a jól működő ökoszisztémák jelentőségét az éghajlatváltozás hatásaival szembeni természetes reziliencia javítása és a part menti – például a kis szigeteken, a szigetrégiókban és a legkülső régiókban élő – közösségeket érintő kockázatok mérséklése szempontjából; EMLÉKEZTET arra a fontos munkára, amelyet az EU és a tagállamok az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének végrehajtása és nyomon követése terén végeznek; HANGSÚLYOZZA, hogy e tekintetben meg kell őriznünk vezető szerepünket; ÚGY VÉLI, hogy a Párizsi Megállapodás mérföldkővet jelent az éghajlatváltozás elleni küzdelemben; SÜRGETI, hogy az óceánok kérdését integrálják még nagyobb mértékben az Éghajlat-változási Kormányközi Testület munkájába; TÁMOGATJA azt az elképzelést, hogy 2020-ig olyan, a köz- és magánszféra közötti nemzetközi partnerségek kialakítására kerüljön sor, amelyek célja a „zöld/kék infrastruktúra” (a tengeri és parti ökoszisztémák) helyreállítása, kiigazítása vagy kialakítása;
20. TÁMOGATJA a kormányzati, kormányközi, civil társadalmi és tudományos kezdeményezések közötti olyan szövetségek kialakítását – itt említendő mindenekelőtt az óceán- és éghajlatügyi platform –, amelyek azt kívánják elérni, hogy a globális éghajlatvédelmi menetrend és a Párizsi Megállapodás keretében egyaránt foglalkozzanak az óceánok szerepével, valamint célként tűzik ki óceánokkal kapcsolatos projektek kidolgozását; ÖSZTÖNZI a megújuló tengeri energiával kapcsolatos projektek kidolgozását; MÉLTÁNYOLJA az óceánokkal kapcsolatos fellépések beemelését a Párizsi Megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokat nyomon követő nemzeti eljárásokba;

VI. Környezetvédelem

21. ELISMERÉSÉT FEJEZI KI az EU-nak egyrészt azért, hogy nemzetközi szinten vezető szerepet tölt be abban, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben konkrét eredményeket sikerüljön elérni, másrészt pedig azon szilárd elkötelezettségéért, amelyet a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni hatékony intézkedések végrehajtása terén tanúsít; EMLÉKEZTET az EU azon erőfeszítéseire, hogy bilaterális, regionális és multilaterális szinten megerősítse a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzetközi intézkedéseket, többek között azáltal, hogy folytatja a kétoldalú párbeszédet a harmadik országbeli partnerekkel, nagyobb szerepet biztosít az olyan kulcsfontosságú nemzetközi ügynökségeknek, mint például az Interpol, illetve hajó-helyzetmegállapító eszközök alkalmazása révén; FELSZÓLÍTTJA a tagállami hatóságokat, hogy tevékenyen támogassák a Bizottság arra irányuló munkáját, hogy a fogási tanúsítványok kezelésére szolgáló elektronikus eszközt hozzon létre; TUDATÁBAN VAN a káros halászati támogatások, a túlhalászás, a túlzott kapacitás és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat kedvezőtlen hatásainak, és EMLÉKEZTET arra, hogy a 14. fenntartható fejlesztési célt és annak 4. és 6. célkitűzését követve az EU a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) égisze alatt folytatott többoldalú megbeszélések során elkötelezetten fellép a káros halászati támogatások betiltása érdekében, továbbá ÖSZTÖNZI a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy a WTO más tagjait is kérjék fel a 2016 októberében a WTO elé terjesztett uniós javaslat támogatására;
22. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy nemzeti, regionális és globális szinten további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy meg lehessen akadályozni a tengeri hulladéknak – különösen a műanyagnak és a mikroműanyagnak – a tengeri környezetbe jutását, annak érdekében, hogy 2020-ra jelentős csökkenést lehessen elérni; ÚGY VÉLI, hogy a műanyag és a műanyagtermékek környezettudatos tervezése az összes hulladékkal – így a műanyag hulladékkal – való megfelelő gazdálkodással együtt alapvető fontosságú a környezetszennyezés megelőzése szempontjából; ÜDVÖZLI az ipar által tett önkéntes kezdeményezéseket; FELSZÓLÍTTJA a Bizottságot, hogy a műanyagokra vonatkozó, már bejelentett stratégiája részeként legkésőbb 2017-ben tegyen javaslatot olyan átfogó intézkedésekre, amelyekkel csökkenthető a makro- és mikroméretű műanyag hulladék kibocsátása a tengeri környezetbe, beleértve a mikroméretű műanyag részecskék olyan termékekben való használatának tilalmára vonatkozó javaslatot, mint a testápolási termékek, illetve a mosó- és tisztítószeres, valamint adott esetben a tengeri hulladékot eredményező más termékekre vonatkozó javaslatokat is, figyelembe véve az olyan regionális tengeri egyezmények keretében folyamatban lévő munkát, mint az OSPAR-egyezmény, a Helsinkii Egyezmény, a barcelonai egyezmény és a bukaresti egyezmény; figyelembe véve továbbá a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek konferenciája által elfogadott, a „tengeri hulladékról” szóló XIII/10 határozatot, valamint az ENSZ Környezetvédelmi Közgyűlésének a tengeri műanyag hulladékról és a mikroműanyagokról szóló 2/11. sz. határozatát; TISZTÁBAN VAN azzal, hogy további intézkedésekre van szükség az elhagyott, elvesztett vagy más módon a környezetbe juttatott halászeszközök által a tengerek élővilágára gyakorolt kedvezőtlen hatás csökkentése érdekében;

23. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a kikötői fogadólétesítményekről szóló irányelv, valamint az annak értelmezésére vonatkozó iránymutatások végrehajtásával és érvényesítésével csökkent a hajókon keletkező hulladékok és a rakománymaradványok tengerbe ürítése, ezáltal pedig javult a tengeri környezet védelme; FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas megfelelő és elegendő számú kikötői létesítmény rendelkezésre állásáról, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a kikötői fogadólétesítményekről szóló irányelv folyamatban lévő értékelésének eredménye elé;
24. ÜDVÖZLI a tengeri területrendezés iránt világszerte tanúsított egyre nagyobb érdeklődést, valamint az EU és a tagállamok által különösen a tengeri területrendezésről szóló irányelv végrehajtása révén szerzett tapasztalatokat; VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az UNESCO Kormányközi Oceanográfiai Bizottságával (IOC-UNESCO) való együttműködés elé, amelynek célja a tengeri területrendezésre vonatkozó nemzetközi iránymutatásoknak a megfelelő intézményi keretek között történő további támogatása, valamint a tengeri területrendezéssel kapcsolatos tapasztalatok és legjobb gyakorlatok összegyűjtése és cseréje; ÖSZTÖNZI a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy továbbra is mozgósítsák elő és hajtsák végre az ökoszisztéma-alapú tengeri területrendezést, többek között erre vonatkozó szakpolitikák és partnerségek megfelelő intézményi keretek közötti kialakításával;

VII. Biológiai sokféleség

25. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy jelentős előrelépésre van szükség azon globális célkitűzés teljesítéséhez, melynek értelmében a part menti és tengeri területek – köztük a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások szempontjából különösen fontos területek – 10 %-át meg kell őrizni a védett területek hatékonyan és méltányosan kezelt, ökológiailag reprezentatív és jól összekapcsolt rendszerei és más hatékony területalapú védelmi intézkedések révén, továbbá ezeket a területeket integrálni kell a tágabb szárazföldi és tengeri tájképbe. FELSZÓLÍTJA az EU-t és a tagállamait, hogy járjanak elől jó példával és fokozzák az e célkitűzés gyors elérésére irányuló erőfeszítéseiket, figyelembe véve ugyanakkor a legjobb rendelkezésre álló tudományos adatokra vonatkozó elvet és az elővigyázatosság elvét;
26. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy a korallzátonyok és a mangrove-erdők kiemelkedő szerepet töltenek be és több tekintetben is hasznosak, így többek között az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás mérséklése, valamint a 2030-ra vonatkozó fenntartható fejlesztési célok megvalósítása szempontjából; HANGSÚLYOZZA, hogy a természeti és a kulturális örökség jelentős szerepet tölt be a gazdasági fejlődés és a munkahelyteremtés tekintetében;

27. ÜDVÖZLI a Bizottság azon szándékát, hogy intézkedéseket javasoljon, amelyek világszerte hozzájárulnak a védett tengeri területek hatékonyságához és kiterjesztéséhez, mégpedig a legjobb gyakorlatok cseréjének előmozdításával és a koherens hálózatok érdekében tett erőfeszítések támogatásával, továbbá hogy ösztönözze a regionális és a nemzetközi együttműködést, hosszú távú, fenntartható finanszírozási mechanizmusokat dolgozzon ki a védett tengeri területekre vonatkozóan, a védett tengeri területekre vonatkozó ikerintézményi projektet valósítson meg, megkönnyítve a legjobb gyakorlatok cseréjét, valamint hogy a rendelkezésre álló források keretein belül finanszírozási lehetőségeket biztosítson a tengerkutatás számára a Horizont 2020 és a LIFE program keretében;
28. EMLÉKEZTET a biológiai sokféleségre vonatkozó aichi célra, amelynek értelmében 2020-ig a halak és a gerinctelen állatok valamennyi állományával, valamint a vízinövényekkel fenntartható és jogszerű módon, ökoszisztéma-alapú megközelítések alkalmazásával kell gazdálkodni és azokat így módon kell betakarítani, hogy elkerülhető legyen a túlhalászás, valamint biztosítható legyen, hogy valamennyi csökkenő állományú faj vonatkozásában bevezetésre kerüljenek helyreállítási tervek és intézkedések, hogy a halászat ne gyakoroljon jelentős káros hatásokat a veszélyeztetett fajokra és a sérülékeny ökoszisztémákra, valamint hogy a halászatnak az állományokra, a fajokra és az ökoszisztémákra gyakorolt hatása a biztonságos ökológiai határokon belül maradjon; nemzetközi szinten ELŐMOZDÍTJA a tengerek biológiai erőforrásaira vonatkozó, a közös halászati politika keretében kidolgozott európai megközelítést;

VIII. Tudomány és kutatás

29. TÁMOGATJA a Bizottság azon szándékát, hogy intézkedéseket javasoljon a tengeri és tengerészeti kutatási és innovációs tevékenységek további erősítésére a Horizont 2020 keretprogramban és annak utódprogramjában, továbbá hogy kezdeményezésekre tegyen javaslatot a tengeri és a tengerészeti kutatás és innováció terén folyó nemzetközi együttműködés javítása céljából; FELSZÓLÍTJA a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő a tudományos ismeretek megosztását, mivel ez jelentős mértékben hozzájárul az óceánok védelméhez és fenntartható hasznosításához; továbbá FELKÉRI a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan kezdeményezésekre, amelyek célja tengeri és tengerészeti kutatási és tudományos partnerségek eseti alapon – az illetékes tagállami hatóságokkal szoros koordinációban és szinergiában – történő létrehozásának elősegítése, építve olyan meglévő keretekre, mint például a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES), és olyan korábbi sikeres kezdeményezésekre, mint például a transzatlanti óceánkutatási szövetség, a közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési program (BONUS), valamint a földközi-tengeri térségre vonatkozó Blue MED stratégiai kutatási és innovációs program;

30. ÉRDEKLŐDÉSSSEL VÁRJA azon bizottsági javaslatokat, amelyek célja az EU kutatási és megfigyelési tevékenységeinek koordinálása a nemzetközi partnerekkel, valamint annak feltérképezése, hogy milyen módon lehetne javítani a kutatás minőségét, többek között kiterjesztve a meglévő uniós kutatási és megfigyelési eszközöket és tevékenységeket, így például az európai tengeri megfigyelési és adathálózatot (EMODnet) egy közös adatbázis létrehozása céljából, az uniós Föld-megfigyelési programot (Kopernikusz), az európai globális óceánmegfigyelési rendszert (EuroGOOS) és az „egészséges és termékeny tengerek és óceánok” elnevezésű közös programozási kezdeményezést (*JPI Oceans*) egy nemzetközi tengeri és tengerhasznosítási adathálózat kialakítása érdekében, valamint ÖSZTÖNZI további olyan kutatási és szakpolitikai kezdeményezések létrehozását, amelyek célja a természeti tőke és az ökoszisztéma-szolgáltatások integrált számlarendszerének kidolgozása;

IX. Záró rendelkezések

31. ÉRDEKLŐDÉSSSEL VÁRJA a Bizottság javaslatait és kezdeményezéseit, amelyeknek teljes mértékben összhangban kell állniuk az EU, illetve a tagállamok hatásköreivel, valamint a Szerződésekben foglalt intézményi és eljárási követelményekkel, kellő figyelemmel a vonatkozó nemzetközi jogi keretre;
32. ÜDVÖZLI az óceánokról 2017. június 5–9-én New Yorkban tartandó, „A mi óceánjaink, a mi jövőnk: összefogás a 14. fenntartható fejlesztési cél megvalósításáért” című ENSZ-konferenciát;
33. ÜDVÖZLI, hogy az EU 2017. október 5–6-án Máltán negyedik alkalommal rendezi meg „A mi óceánunk” konferenciát, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az elé, hogy a résztvevők önkéntes vállalásokat tegyenek a biztonságos, tiszta és fenntartható módon kezelt óceánokra vonatkozóan.